

ଦୁଇ ପଇସା

କଲ୍ୟାଣ କୌଶିକ ଦାଶ

ଦୁଇ ପଇସା କମେଇବା ଆଶାରେ,
ନିଇତି ସକାଳେ ଦୁଇ ପଇସା ଖଟାଏ...
ଦୁଇ ଓଳି ପେଟକୁ ଦାନା ଦେବା ପାଇଁ,
ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ କପଡ଼ା ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ପାଇଁ,
ଦିନ ରାତି ଖଟୁଥାଏ,
ନା ଦୁଇ ମିନିଟ୍ ବସିଥାଏ....
ନା ଦୁଇ ଘଡ଼ି କୋଉଠି ଗପିଥାଏ ।
ଦିନ ରାତି ଅବିରତ ଅନବରତ ଚାଲିଥାଏ
ମଝିରେ ବିରତି ନେଇ ସଂଧ୍ୟା ଆସେ,
ଘରକୁ ଫେରିବାର ଉପଦେଶ ଦେଇ
ଅସ୍ତମିତ ରବି ଫେରିଯାଏ ।
ତେଲ ଲୁଣର ସଂସାରରେ ତେଲ ଭରୁ ଭରୁ
ସେହି ଦୁଇ ପଇସା ବି ସରିଯାଏ....
ଘାରିବସେ କାଳସର୍ପ ରୂପୀ ଅର୍ଥାଭାବ ।
ସବୁ ଠିକ୍ ହେଇଯିବ,
ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ୱାସନା ଦେଇ
ମଣିଷ ଶୋଇଯାଏ
ଅବସ ଶରୀର....
ଅବଶୋଷ ମତିଷ୍ଠ,
ଶାନ୍ତିର ନିଦକୁ ହାତେ ଦୂରେ ବାନ୍ଧି ରଖନ୍ତି ।

ଏପାଖ ସେପାଖ
କଡ଼ ଲେଉଟାଉ ଲେଉଟାଉ
ପୁଣି ସକାଳ ଆସିଯାଏ,
ପୁଣି ସେଇ ଚିରାଚରିତ ଦିନଚର୍ଯ୍ୟା,
ପୁଣି ସେଇ ନୀଡ଼,
ନର ଆଉ ନିଦର ଅବଶ୍ୟକତା,
ତୃପ୍ତି ଯେ କେବେଠୁ ହଜି ସରିଛି,
ସେ କଥା ମୁଁ କାହିଁ କେଉଁ କାଳରୁ
ବୁଝି ଯାଇଛି...
ଖାଲି ଦିଶେ.... ଭୋକିଲା ପେଟ,
ଚିତ୍ତିତ ମୁଖ ଆଉ ପ୍ରିୟଜନ ଓଠେ
ଦୁଇ ଟୋପା ହସ ।

ଚାଷୀ ଖଣିଦା, ଅନାଖୁଆ, ଜଗତସିଂହପୁର
ମୋ - ୯୭୫୮୫୯୧୯୨୮